

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 listopada 1934 r.

w sprawie ulg w zakresie opłat stemplowych od pism, stwierdzających czynności prawne, związane z portami polskiego obszaru celnego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 340) oraz na podstawie ustawy z dnia 15 marca 1934 r. w sprawie ulg w zakresie opłat stemplowych od pism, stwierdzających czynności prawne, związane z portami polskiego obszaru celnego (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 239) zarządzam co następuje:

§ 1. Wolne są od opłat stemplowych:

1) pisma, stwierdzające bądź zawarcie bądź wykonanie umowy sprzedaży lub umowy o świad-

czenie usług, jeżeli kontrahentem jest przedsiębiorca okrętowy i umowa ma na celu przewóz towarów drogą morską lub zaopatrzenie statku w rzeczy ruchome, potrzebne do utrzymania go w stanie prawidłowym (np. w węgiel, żywność, artykuły techniczne) lub wykonanie robót na statku albo w bezpośrednim związku z nim (np. zbudowanie statku; naprawy; załadowanie, wyładowanie, ułożenie towarów; cumowanie, holowanie; ratownictwo; pomiary; ekspertyza co do stanu faktycznego statku lub ładunku) i jeżeli zarazem umowa ma być wykonana lub została wykonana: a) w czasie pobytu statku (polskiego lub zagranicznego) w porcie polskiego obszaru celnego lub b) w czasie pobytu poza wymienionym portem statku, zapisanego do polskiego rejestru statków handlowych; co do pisma, wydanego z księgi grzbietowej z pozostawieniem talonu lub kopji (art. 26 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413 oraz §§ 48 i 49 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplo-

wych, Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), uwolnienie, określone w niniejszym punkcie 1, służy tylko w razie załączenia do księgi grzbietowej i trwałego przechowywania przy niej: zamówienia (zapotrzebowania), którego wykonanie stwierdza pismo, wydane z księgi grzbietowej, jeżeli z treści zamówienia wynika istnienie warunków uwolnienia;

2) pisma, stwierdzające bądź zawarcie bądź wykonanie umowy, na mocy której makler okrętowy zobowiązuje się do usług w zakresie swej działalności zawodowej na korzyść przedsiębiorcy okrętowego — jeżeli makler ma siedzibę w porcie polskiego obszaru celnego lub jeżeli (bez względu na to, gdzie makler ma siedzibę) usługi, będące przedmiotem umowy, wiążą się z pobytem w innym porcie statku, zapisanego do polskiego rejestru statków handlowych;

3) pisma, stwierdzające zawarcie lub wykonanie umowy, na mocy której ekspedytor, mający siedzibę w porcie polskiego obszaru celnego, podejmuje się bądź przesłania rzeczy: a) z portu polskiego obszaru celnego drogą morską do innego portu lub b) drogą morską do portu polskiego obszaru celnego lub c) częściowo drogą morską a częściowo drogą lądową przez port polskiego obszaru celnego, bądź przeładunku w porcie polskiego obszaru celnego; nie wyłącza uwolnienia wymienienie w piśmie, stwierdzającym wykonanie umowy, należności za przechowanie, ważenie, liczenie, opakowanie, przepakowanie lub sortowanie rzeczy, których przesłania lub przeładunku ekspedytor się podjął;

4) podania, wnoszone do Urzędu Celnego w Gdyni i świadectwa przezeń wydawane oraz te podania, wnoszone do Dyrekcji Ceł i do Ministerstwa Skarbu, które dotyczą postępowania celnego, przeprowadzanego przez urzędy celne, mające siedzibę w portach polskiego obszaru celnego; nie są jednak wolne od opłaty świadectwa, stwierdzające okoliczności faktyczne, ustalone w toku postępowania celnego (np. zaświadczenie o wadze towaru, o stanie, w jakim przybył, o zaniechaniu oclenia z powodu zwrócenia towaru zagranicę) ani też podania o wydanie takich świadectw;

5) podania, wnoszone do Urzędu Morskiego i świadectwa przezeń wydawane.

§ 2. Opłata stemplowa od rachunku, wystawionego zagranicą, wystosowanego do osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę w mieście portowym polskiego obszaru celnego, a stwierdzającego należność za sprzedane towary, wynosi 10 gr, jeżeli odbiorca kupił towary, których rachunek dotyczy, bądź celem sprzedaży hurtowej (art. 7, ustęp przedostatni ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym, Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716), wykonywanej w mieście portowym polskiego obszaru celnego bądź w zakresie przedsiębiorstwa przemysłowego, wykonywanego w mieście portowym polskiego obszaru celnego, i jeżeli nadto z tego rachunku lub z innego dokumentu, wynika, że towary zostały przesłane z portu zagranicznego do

portu polskiego obszaru celnego wyłącznie drogą morską.

§ 3. Opłata stemplowa od rachunku, wystosowanego do osoby, mającej mieszkanie lub siedzibę zagranicą, a stwierdzającego należność za sprzedane towary, wynosi 10 gr, jeżeli wystawca rachunku sprzedał towary, których rachunek dotyczy, w zakresie wykonywanego w mieście portowym polskiego obszaru celnego przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego. Zastosowanie powyższej stawki ulgowej jest uzależnione od wydania rachunku z księgi grzbietowej z pozostawieniem talonu lub kopji (art. 26 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413 oraz §§ 48 i 49 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Ma zastosowanie: a) do pism wymienionych w punktach 1—3 §-u 1 oraz w §§ 2 i 3 jeżeli po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie bądź pisma te zostały sporządzone na obszarze Rzeczypospolitej bądź — w razie sporządzenia poza tym obszarem — zaszły okoliczności, wymienione w art. 21 ustawy z dnia 26 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413); b) do podań (§ 1, punkty 4, 5), otrzymanych po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie przez urząd państwowy; c) do świadectw (§ 1, punkty 4, 5) wystawionych po wejściu niniejszego rozporządzenia w życie.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*